U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025) na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním, **Obvodním soudem pro Prahu 4** a **Městským soudem v Praze,** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 29 C 310/2009, o vydání bezdůvodného obohacení ve výši 11 696,50 Kč s příslušenstvím: žalobce **Mgr. T. B.,** zastoupený Mgr. Janem Štainbruchem, advokátem se sídlem v Praze 1, Havlíčkova č. 11 a žalované obchodní společnosti **UPC Česká republika, a. s.,** se sídlem v Praze 4, Závišova č. 5,

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 29 C 310/2009, o vydání bezdůvodného obohacení ve výši 11 696,50 Kč s příslušenstvím, **j e** soud.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. 10. 2009, čj. 29 C 310/2009 - 25, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2010, čj. 51 Co 547/2009 - 32, **s e z r u š u j í.**

O d ů v o d n ě n í:

Návrhem doručeným dne 10. 5. 2010 se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním, Obvodním soudem pro Prahu 4, a Městským soudu v Praze ve věci žaloby vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 29 C 310/2009, o vydání bezdůvodného obohacení ve výši 11 696,50 Kč s příslušenstvím.

Z předložených soudních spisů vyplynuly následující skutečnosti:

Dne 27. 2. 2009 podal žalobce u soudu žalobu, jíž se domáhal vydání bezdůvodného obohacení ve výši 11 696,50 Kč s příslušenstvím. Uvedl, že uzavřel se žalovanou dvě smlouvy pod č. 11855575 a č. 12782130, jejichž předmětem byla dodávka služeb UPC

Direkt. Žalovaný však od ledna 2007 zasílal žalobci pravidelně faktury i na smlouvu č. 10916209, které žalobce v dobré víře zaplatil. Následně však zjistil, že smlouvu č. 10916209 vůbec s žalovanou neuzavřel. Smlouva byla uzavřena s firmou VLTAVAN, s. r. o., se sídlem v Sedlčanech č. 30. Proto se žalobce domáhá vrácení přeplatku ve výši 11 696,50 Kč s příslušenstvím.

Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl dne 11. 8. 2009 platebním rozkazem čj. 29 C 310/2009 - 16, kterým uložil žalované požadovanou částku uhradit včetně příslušenství. Žalovaná podala proti platebnímu rozkazu odpor, ve kterém uvedla, že se necítí být pasivně legitimována. Doznala, že inkasovala částky, které jí po právu patřily jako plnění z uzavřené smlouvy na službu DTH. Ovšem bezdůvodné obohacení tím, že žalobce plnil za jiného, nemohlo vzniknout na její straně, ale s ohledem na ustanovení § 454 o.z. se bezdůvodně obohatila firma VLTAVAN s. r. o.

Obvodní soud pro Prahu 4 poté vydal dne 6. října 2009 usnesení čj. 29 C 310/2009 - 25, kterým řízení zastavil a věc postoupil Českému telekomunikačnímu úřadu. Své rozhodnutí zdůvodnil tím, že „v dané věci se nejedná o občanskoprávní, obchodní, rodinný či pracovní vztah, o němž by mohl soud rozhodnout v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 o.s.ř.)“; že „spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost, tj. mimo jiné poskytování služeb elektronických komunikací, a uživatelem, náleží do působnosti Českého telekomunikačního úřadu“ a že „nedostatek pravomoci soudu představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení“. „Ani skutečnost, že žalobce se v dané věci domáhá vydání bezdůvodného obohacení, pak ničeho nemění na pravomoci Českého telekomunikačního úřadu spor rozhodnout“.

K odvolání žalované Městský soud v Praze usnesením ze dne 27. 1. 2010, čj. 51 Co 547/2009 - 32, usnesení soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů řízení. Uvedl, že „soud prvního stupně použil pro právní posouzení věci odpovídající zákonnou úpravu, jestliže předmětem řízení je, jak žalobce tvrdí v žalobě, vrácení částky, kterou žalobce zaplatil na základě nesprávné fakturace za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací, poskytovanou žalovanou. V projednávané věci nemůže jít o bezdůvodné obohacení již proto, že možnost přezkoumávat správnost vyúčtování služby elektronických telekomunikací je specificky upravena v zákoně o elektronických komunikacích (§ 64 zákona č. 127/2005 Sb. dále jen „zákon“). Součástí zákonné pravomoci ČTÚ je pak i posouzení toho, zda vznikl dotčený smluvní vztah (u účastníka), popř. zda bylo poskytnuto bezesmluvní plnění (uživateli), které však není bezdůvodným obohacením, popř. i posouzení, zda-li uživatelem byla skutečně osoba, které bylo zasláno vyúčtování, popř. jiná osoba.“

Český telekomunikační úřad poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že „odmítá svou kompetenci k rozhodnutí tohoto sporu“; že „jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuelně o ujednáních na ně úzce navazujících“; že „spor o povinnosti zaplatit dlužnou částku z titulu bezdůvodného obohacení přitom takovým sporem není“; že „vztah mezi spornými stranami je vztahem občanskoprávním a k rozhodování v tomto sporu má pravomoc Obvodní soud pro Prahu 4“. Odkázal na rozhodnutí zvláštního senátu čj. Konf 132/2005 - 7 ze dne 30. 6. 2006, ve kterém zvláštní senát vyslovil, že: „*Je-li podání*

podle svého označení i obsahu žalobou na vydání bezdůvodného obohacení, přísluší rozhodovat o něm soudu v občanském soudním řízení. Soud nemůže popřít svou pravomoc jen proto, že podle jeho názoru by se měl žalobce domáhat sporné částky za použití prostředků správního (resp. daňového) řízení.". Český telekomunikační úřad navrhl, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci je soud.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda má o povinnosti vydat tvrzený neoprávněný majetkový prospěch rozhodnout soud nebo navrhovatel. Zvláštní senát přitom nesdílí názor Obvodního soudu pro Prahu 4 a Městského soudu v Praze, že by rozhodování o tomto nároku spadalo do pravomoci Českého telekomunikačního úřadu. Předmětem řízení v této věci totiž není finanční plnění za poskytování telekomunikačních služeb, ale důvodem (právním titulem), pro který se žalobce domáhá po žalované vydání předmětné částky, je bezdůvodné obohacení. Podle § 41 odst. 2 o. s. ř. soud posuzuje každý úkon podle jeho obsahu, i když je úkon nesprávně označen. Žalobce ve svém návrhu tvrdí, že platil faktury v dobré víře, přičemž až následně zjistil, že smlouvu č. 10916209, na základě které mu byly faktury zasílány, vůbec neuzavřel. Smlouva byla uzavřena s firmou VLTAVAN, s. r. o., což potvrdila i sama žalovaná. Zvláštní senát ostatně již ve svém usnesení ze dne 30. 6. 2006, čj. Konf 132/2005 - 7, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 955/2006, rozhodl, že „je-li podání podle svého označení i obsahu žalobou na vydání bezdůvodného obohacení, přísluší rozhodovat o něm soudu v občanském soudním řízení. Soud nemůže popřít svou pravomoc jen proto, že podle jeho názoru by se měl žalobce domáhat sporné částky za použití prostředků správního (resp. daňového) řízení". Podobně rozhodl zvláštní senát také ve svém usnesení ze dne 20. 9. 2007, čj. Konf 18/2007 - 14. Zvláštní senát je toho názoru, že uvedený závěr je nutno vztáhnout i na právě projednávaný případ, neboť podání žalobce je nepochybně žalobou na vydání bezdůvodného obohacení. Pravomoc rozhodovat o žalobě o vydání bezdůvodného obohacení tedy náleží soudu.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. 10. 2009, čj. 29 C 310/2009 - 25, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2010, čj. 51 Co 547/2009 - 32.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 4 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. října 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu